

Już wkrótce wyślemy do ZSRR 20-tysięczny wagon

Produkcja

Lepiej niż w kwietniu

Zaległości bez zmian

Po miesiącu gorszym, przychodzi albo jeszcze gorszy, albo lepszy. Tym razem maj pod względem produkcyjnym był lepszy od kwietnia. W maju sprzedano łącznie 168 wagonów, przekraczając plan miesiąca o 7 wagonów. Sprzedano również 31 kontenery 40-stopowe.

Nie udało się odrobić zaległości w produkcji i sprzedaży wagonów cystern 903 R produkowanych na zamówienie kontrahenta radzieckiego. Tym razem zaległość powiększyła się o 1 szt. i wynosi obecnie dużo więcej, aniżeli miesięczne możliwości produkcyjne wydziału W-3 w produkcji tych cystern. Powód jest niezmiennie ten sam, czyli brak zbiorników z Huty Ferrum. Miesiąć czerwiec znów nie zapowiada się najlepiej dla tego asortymentu, gdyż brak jest odpowiedniego zaawansowania produkcji w toku, a z dostawami zbiorników również nie zapowiada się najlepiej.

Zakończono produkcję wagonów 431 R. Do sprzedaży przekazano 11 tych wagonów, w tym 8 na eksport do CSRS. Zakończono również produkcję wago-

nów 423 V dla Austrii. Ostatnie 10 wagonów z kontraktu na dostawę 150 wagonów zostało wysłanych do Austrii. Nie obyło się bez zakłóceń materiałowych przy produkcji wagonów platform 424 Z. Z powodu kłopotów ze zderzakami, armaturą hamulcową oraz materiałami hutniczymi, w połowie maja br. wystąpiły przestoje w produkcji. A więc niedość, że brak nam ludzi, to jeszcze nie można wykończyć ich czasu pracy. Wydział Kontenerów W-5 pracując na razie na zwolnionych obrotach wykonał 32 kontenery 40-stopowe. Z chwilą podpisania kontraktów produkcja powinna nabrać tempa. Lukę po zakończonej produkcji wagonów 431 R oraz 423 V wypełnią wkrótce wagony cysterny 434 R oraz wagony specjalne 408 Sb dla WRL. Oprócz tego przygotowana jest produkcja wagonów platform 426 Z, które będą produkowane równoległe z wagonami platformami 424 Z. Pierwsze wagony 434 R powinny być wyprodukowane już w czerwcu, natomiast wagony 408 Sb dla WRL w sierpniu br. fm

APEL

Do ludzi pracy miast i wsi

Do członków związków zawodowych

Zebrań w Warszawie dnia 23 maja 1984 r. my — przedstawiciele związków zawodowych, kierując się interesem ludzi pracy, narodu i państwa, potwierdzamy nasze zaangażowanie w kampanii wyborczej do rad narodowych.

Wybory do rad narodowych odbywają się w roku 40-lecia istnienia Polski Ludowej. Z tej socjalistycznej drogi nie damy się zepchnąć. Nasze zaangażowanie w kampanii wyborczej jest również opowiedzeniem się za programem pokoju i bezpieczeństwa ojczyzny.

Członkom związków zawodowych, wszystkim ludziom pracy nie jest obojętne, kto będzie reprezentował ich interesy, kto będzie troszczył się o rozwój wsi, osiedli i miast, a w nich o warunki życia mieszkańców, sprawy kultury, oświaty, ochrony zdrowia i usługi.

Nie jest nam również obojętne, jakimi działaniami wypełniane będą postanowienia ustawy o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego.

Widzimy w tej ustawie możliwości pogłębienia procesu demokratyzacji, rozszerzenia wpływu obywateli na podejmowanie decyzji przez władze terenowe oraz gwaranta właściwych stosunków pomiędzy obywatelem a rządem.

Dlatego ruch związkowy z całą konsekwencją włączył się w proces wyłaniania i popularyzowania kandydatów do rad narodowych.

Wzywamy wszystkich, którzy pragną konsolidacji społeczeństwa, realizacji linii porozumienia i reform, by udziałem w wyborach poparli kandydatów do rad narodowych umieszczonych na listach Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego.

Chodzi bowiem o to, jak pisał K. I. Gałczyński: „Żeby się zespółili sprawy miejskie i wiejskie, żeby więcej metalu i żeby dniało, żeby dźwigało się, bracia i potężniało państwo, nasze państwo plebejskie”.

Spotkajmy się więc w dniu 17 czerwca 1984 r. przy urnach wyborczych do rad narodowych.

Warszawa, dnia 23 maja 1984 r.

W numerze:

WIĘCEJ NIŻ ZWYKLE O MIEŚCIE
ZAŁOŻENIA MIEJSKIEGO PROGRAMU WYBORCZEGO, NASI KANDYDACY NA RADNYCH, REGULAMIN ODZNAKI ZASŁUŻONY PRACOWNIK FWŚ, TEMATYKA DLA RACJONALIZATORÓW, KONKURS NA WSPOMNIENIA, RUSZYŁY PRACE PRZY „LATAWCY”

Wagonowiec

MIESIĘCZNIK ZAŁOGI FABRYKI WAGONÓW „ŚWIDNICA”

Nr 5 (99)

MAJ 1984 R.

Założenia miejskiego programu wyborczego

PROGRAM NA MIARĘ MOŻLIWOŚCI

Program nie na miarę potrzeb, a na miarę możliwości — tak w skrócie scharakteryzował miejski program wyborczy prezydent miasta w trakcie zebrania konsultacyjnego z kandydatami na radnych, jakie miało miejsce na terenie naszego zakładu w dniu 8 maja br. Takie stwierdzenie wynika zapewne z przekonania, że nie można obiecywać społeczeństwu miasta, tego co z różnych przyczyn nie może w najbliższych latach być zrealizowane.

Realizacja programu wyborczego, stwierdza Miejska Rada Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego, zależeć będzie również od postawy całego społeczeństwa, dyscypliny społecznej i poszanowania prawa, zwalczania nierobstwa i marnotrawstwa. Zadania zawarte w programie stanowią kontynuację realizacji długofalowych programów uchwalonych przez poprzednie rady narodowe. Programy te zostaną wzbogacone inicjatywami społecznymi oraz nowo wybranej rady, tak aby zapewnić ich wykonanie optymalnie w stosunku do posiadanych oraz wypracowanych sił i środków.

A oto w skrócie podstawowe założenia programu przewidziane do realizacji w zbliżającej się kadencji przyszłej rady narodowej.

Budownictwo mieszkaniowe, remonty budynków mieszkalnych

Przewiduje się, że w latach 1984—85 wybuduje się łącznie 640 mieszkań. Ilość mieszkań w następnych latach będzie ustalana w miejskich planach rocznych. Budownictwo mieszkaniowe realizowane będzie na Osiedlu Zarzecze, gdzie kontynuowane będzie budownictwo spółdzielcze, komunalne i zakładowe dla około 2 tys. mieszkańców. Na przełomie lat 1985/86 przystąpi się natomiast do montażu pierwszych bloków mieszkalnych na Osiedlu Zawiszów. Osiedle to przewidziane jest w perspektywie dla około 25 tys. mieszkańców. Dla budownictwa zakładowego przygotowane zostaną dodatkowo tereny porozbiórkowe w rejonie Starego Miasta. Tereny te będą przekazywane tym przedsiębiorstwom i instytucjom, które podejmą się budowy własnych, zakładowych budynków lub też bu-

dynków na rzecz małych spółdzielni mieszkaniowych tworzonych spośród pracowników tychże zakładów pracy.

Budownictwo jednorodzinne

W trakcie realizacji znajduje się obecnie 269 domków jednorodzinnych na terenie całego miasta. W Urzędzie Miejskim czeka na rozpatrzenie 400 wniosków o sprzedaż dziełek budowlanych. Wychodząc naprzeciw społecznemu zapotrzebowaniu, pod koniec bieżącego roku oraz w przyszłym roku przystąpi się do zbrojenia terenów pod budownictwo jednorodzinne w rejonie ulic Westerplatte — 200 działek, Przelotowej — 40, Przemysłowej — Metalowców — 80 oraz nad zalewem Witoszówki 124 działek. Łącznie przygotowanych więc będzie 444 działek. W obecnych granicach administracyjnych miasta stanowi to granicę możliwości. W związku z tym dla zapewnienia perspektywicznego rozwoju budownictwa mieszkaniowego, czynione będą starania o wydzielenie nowych terenów, poza obecnymi granicami miasta, położonych między Bystrzycą Dolną a Witoszowem z możliwością ich pozyskania po 1990 roku.

Remonty budynków

Istotnym problemem, rzutuującym na warunki mieszkaniowe są remonty budynków mieszkalnych pozostających w starych zabobach. Powołanie w r. 1980 w Świdnicy Przedsiębiorstwa Budownictwa Komunalnego umożliwi objęcie remontami większej ilości budynków. Czynione są starania o dalszy rozwój możliwości przerobowych tego przedsiębiorstwa, tak aby w ciągłym remoncie znajdowało się przeciętnie 10—12 budynków mieszkalnych, co oznaczać będzie podwojenie robót w stosunku do r. 1983.

Remonty budynków mieszkalnych i pozostałych obiektów użyteczności publicznej znajdujące się w obrębie „starówki” prowadzone będą zgodnie z programem rewaloryzacji, którego opracowanie zakończone zostanie w r. 1985.

Potencjał wykonawczy PBK zaangażowany też będzie do realizacji innych ważnych dla miasta robót w zakresie inwestycji i

kapitałnych remontów w tym m. in. do adaptacji tzw. „latawca” na budynek szpitalny.

Zaopatrzenie w wodę

Zaopatrzenie w wodę stanowi nie mniej ważny problem dla życia mieszkańców jak budownictwo mieszkaniowe. W ciągu najbliższych dwu lat sytuacja winna ulec poprawie. Jeszcze w tym roku planowane jest rozpoczęcie budowy zbiornika ciśnieniowego na Osiedlu Młodych o pojemności 2400 m³, co wpłynie na wzrost ciśnienia w sieci. Dodatkowo uruchomione będą studnie głębinowe na ujęciach wody w Pszenniej oraz przy ul. Bokerskiej, a ponadto wykorzystywana będzie na rzecz miasta studnia Cukrowni w Pszennie. Przewiduje się wymianę sieci wodociągowej przy ul. Westerplatte.

Miasto pozbawione było dotąd awaryjnych studni publicznych. W związku z tym kontynuowane będą wiercenia poszukiwawcze wody w celu wybudowania co najmniej 8 studni awaryjnych, które stanowiąc będą rezerwę dla poboru wody na przykład w przypadku zaistnienia klęsk żywiołowych.

(dokończenie na str. 2)

SZYMON KOBYLŃSKI

— Konsultacja, to zasięgnięcie opinii tych, co nas mają za wyrocznie!!!

(Polityka)

Przedwyborcza konsultacja

Większe zainteresowanie programem niż kandydatami

W ramach kampanii wyborczej przed wyborami do rad narodowych, w dniu 8 maja br. w Fabryce Wagonów odbyło się zebranie konsultacyjne z kandydatami na radnych. Udział w zebraniu wzięli pracownicy rekomendowani na radnych w ilości 24 potencjalnych kandydatów, przedstawiciele władz politycznych, społecznych, administracyjnych miasta oraz pracownicy zakładu. Łącznie w zebraniu konsultacyjnym uczestniczyło ok. 80 osób.

Krótkie charakterystyki, a właściwie dane personalne kandydatów na radnych do MRN w Świdnicy spośród pracowników zakładu zaprezentowała zebraniem Bogusława Jelonek, członek Wojewódzkiego Kolegium Wyborczego. Informacje dotyczyły wieku, wykształcenia, wykonywanego zawodu, przynależności partyjnej oraz organizacji rekomendującej. Informacje te wystarczające w zasadzie w zakładzie pracy, nie byłyby jednak wystarczające na zebraniu środowiskowym, gdzie ludzie nie znają się nawzajem. Z nazwiskami i innymi danymi personalnymi kandydatów na radnych do WRN z terenu zakładu i miasta zapoznali zebranych natomiast przewodniczący MK SD w Świdnicy E. Orlik.

Następny punkt programu dotyczył prezentacji założeń do programu wyborczego. Założenia te przedstawił prezydent miasta Świdnicy Adam Markiewicz. Omówienie założeń programu wyborczego przedstawiamy na str. 1 i 2 gazety. Swoją wypowiedź prezydent miasta rozpoczął, że jest to program nie na miarę potrzeb, a na miarę możliwości; zakończył natomiast stwierdzeniem, że program jest otwarty o zadania wynikające z inicjatywy społecznych.

W trakcie dyskusji, a właściwie tej części zebrania, w której zadawano pytania i zgłaszano uwagi do programu, wystąpiło 4 pracowników fabryki. Zainteresowania tych pracowników dotyczyły następujących problemów:

- czy znany jest skład socjalny kandydatów do WRN i MRN, ilu wśród radnych będzie pracowników zatrudnionych bezpośrednio w produkcji?
- ile lat trzeba czekać na mieszkanie przy tempie budownictwa w ilości ok. 300 mieszkań rocznie?
- wkrótce rusza budowa Osiedla Zawiszów, czy na tym osiedlu nie powtórzy się sytuacja z opóźnioną budową szkół podobnie jak to ma miejsce na Osiedlu Młodych,
- ilość remontowanych budynków (10—12) rocznie jest niewystarczająca w stosunku do potrzeb, niezależnie od tego wielkość remontów powinno określać się w ilości mieszkań lub izb.
- występuje pilna konieczność budowy oczyszczalni ścieków,
- konieczny jest remont nawierzchni ulicy Westerplatte na odcinku od mostu do pl. Wolności, należy również wyburzyć rudere

znajdującą się naprzeciw szpitala,
— uporządkowania terenu przy ul. Muzealnej,
— braku białego pieczywa w piątki, soboty i poniedziałki,
— zdolności produkcyjnej fabryki domów oraz wielkości jej produkcji na rzecz Świdnicy,
— zaopatrzenia sklepu („Tęcza”) na Osiedlu Młodych i złej organizacji sprzedaży w tymże sklepie,
— nieszanowanie pracy społecznej mieszkańców Osiedla Młodych, porządkujących tereny wokół zamieszkałych budynków.

Odpowiadając na pytania, prezydent miasta Adam Markiewicz stwierdził m. in. Mieszkań będzie budować nie mniej niż 300 rocznie. Życzylibyśmy sobie jednak, żeby tych mieszkań można było budować np. 700 rocznie. Brak jest jednak takiej możliwości. Fabryka Domów dostarcza elementy na budowę mieszkań w Świdnicy, Dzierżoniowie, Bielawie i Pieszycach. Rozdział mocy przerobowej następuje proporcjonalnie do liczby mieszkańców miast. W r. 1983 Fabryka Domów wyprodukowała elementy na budowę 2700 izb, z których Świdnica otrzymała 1400. Na mieszkania w mieście czeka ok. 5 tys. osób, w tym 1160 członków Spółdzielni Mieszkaniowej przyjętych do r. 1975. Budowa szkoły na Osiedlu Zawiszów rozpoczęta będzie gdy będzie oddanych 400—500 mieszkań. Jest to kwestia opóźnienia o 1 rok. Równocześnie z budową szkoły realizowana będzie budowa przedszkola i infrastruktury. Bezsportna jest konieczność zwiększenia ilości budynków poddawanych remontom oraz rozpoczęcie budowy oczyszczalni ścieków. Pierwszoplanowym zadaniem w województwie w zakresie ochrony środowiska naturalnego jest zapewnienie czystości wód Nysy Kłodzkiej, gdyż na tej rzece w okolicach Kamieńca Żąbkowickiego będzie budowany zbiornik wodny zaopatrujący w wodę mieszkańców Wałbrzycha, Nowej Rudy, Żąbkowic i Dzierżoniowa. Będzie uporządkowany teren przy ul. Muzealnej, natomiast kościół będzie remontowany przez parafię Kościoła Polsko-Katolickiego.

W sprawach dotyczących składu rad narodowych wypowiedział się I sekretarz KM PZPR Adam Czyż. Miejska Rada Narodowa w Świdnicy liczyć będzie 90 radnych, natomiast Wojewódzka Rada Narodowa w Wałbrzychu 160 radnych. Ze Świdnicy do WRN wybierać będziemy 11 radnych, wśród których powinno znaleźć się 5 bezpartyjnych, 5 członków PZPR i 1 członek SD. Wśród składu MRN w Świdnicy łączącej 90 radnych zakładają się, że będzie 42 radnych bezpartyjnych, 40 radnych członków PZPR, 5 członków SD i 3 członków ZSL. Ostateczne decyzje zależeć będą jednak od wyborców. W składzie radnych powinno być ok. 50 proc. robotników, 35 proc. ludzi w wieku do 35 lat, 20—30 proc. kobiet. Są to założenia te-

oretyczne. Ci kandydaci na radnych, którzy nie zostaną wybrani, wykorzystywani będą do pracy w komisjach MRN oraz w samorządach osiedlowych.

Na zakończenie warto odnotować fakt, że przyszli kandydaci na radnych nie musieli prezentować swoich poglądów, program, gdyż wyborcy nie wykazali takich zainteresowań.

fm

WCZASY ZAGRANICZNE ROZDZIELONE

Podzielono już wczasy zagraniczne, które w tym roku nasi pracownicy — związkowcy spędzać będą w NRD i Jugosławii. Do NRD wyjadzie 45 osób, przy czym chętnych do wyjazdu było aż 80 osób, a na tę ilość złożyło się 30 pracowników i 50 członków ich rodzin. Atrakcyjne okazały się również mimo konieczności zaangażowania prywatnych wkładów dewizowych, wczasy do Jugosławii. Na 46 miejsc reflektowało 50 osób. Pojadą więc prawie wszyscy chętni. Być może chętnych na wyjazd nad Adriatyk do Jugosławii byłoby więcej, gdyby nie fakt, że zgodnie z komunikatem wywieszonym na tablicy ogłoszeń, wnioski o wczasy mogli składać do Zarządu Związku jedynie pracownicy — związkowcy. O tym gdzie mogli składać wnioski pozostali pracownicy nikt nie wiedział, co oznaczałoby, że takie uprawnienie im nie przysługiwało...

Założenia miejskiego programu wyborczego

(dokończenie ze str. 1)

Komunikacja miejska, drogi, ulice

W ostatnich latach funkcjonowanie komunikacji miejskiej uległo znacznej poprawie, głównie wskutek eksploatacji wielkopojemnych autobusów. Funkcjonowanie komunikacji miejskiej będzie nadal doskonałe poprzez zwiększanie liczby autobusów i dostosowywanie rozkładów jazdy do potrzeb.

Rozpoczęcie budowy Osiedla Zawiszów i przekazywanie kolejnych budynków do zamieszkania wpłynie na zmiany w komunikacji miejskiej. Centralnym węzłem dla komunikacji miejskiej stanie się plac Lenina, który będzie przebudowany dla potrzeb ruchu kołowego, ale w taki sposób, który w jak najmniejszym stopniu naruszy tereny zielone. Na Osiedlu Młodych w związku z potrzebami komunikacji miejskiej nastąpi modernizacja ulic: Rutkowskiego, Hibnera i Emilii Plater. Klania się tutaj brak wyobraźni projektantów lat siedemdziesiątych, którzy nie potrafili przewidzieć sytuacji na kilka lat „do przodu”.

Ochrona środowiska

Miasto jako ośrodek o dużej koncentracji przemysłu jest szczególnie narażone na zanieczyszczenia środowiska naturalnego. Dlatego też winny być podejmowane przyspieszone działania mające na celu usuwanie i zapobieganie uciążliwości zakładów przemysłowych. W ramach tych działań świdnickie zakłady przemysłowe będą realizowały łącznie 15 zadań.

Podstawowym problemem dla gospodarki miejskiej w zakresie ochrony środowiska jest brak sprawnej o odpowiedniej przepustowości oczyszczalni ścieków. Program nie precyzuje terminu rozpoczęcia budowy oczyszczalni z powodu braku dokumentacji, wykonawcy, funduszy. W programie zapisane jest, że „należy podjąć starania zmierzające do przygotowania budowy miejskiej oczyszczalni ścieków z takim wy-

Prezentujemy dziś czytelnikom sylwetki naszych konadydatów do Wojewódzkiej i Miejskiej Rady Narodowej. Zdajemy sobie sprawę, że trudno jest w kilku zdaniach scharakteryzować człowieka, omówić jego zalety. Zasięgając opinii o kandydatach, rozmówcy z reguły mówili, że kandydat jest dobrym pracownikiem i wyróżnia się w pracy zawodowej, pracuje społecznie, może być wzorem dla innych pracowników. Sformułowania te jak zauważa czytelnicy powtarzają się w różny sposób przy omawianiu poszczególnych kandydatów.

NASI KANDYDACI NA RADNYCH

DO WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

Ob. Jerzy Sobiś, lat 34, wykształcenie zasadnicze zawodowe. W FWS pracuje od r. 1968, obecnie na stanowisku ślusarza na wydziale W-8. Jest pracownikiem zdyscyplinowanym, wzorowo wywiązującym się ze swoich obowiązków zawodowych. Bezpartyjny.

Ob. Stanisław Szaryński urodzony w r. 1941, pracuje w fabryce od r. 1958. Wykształcenie zasadnicze zawodowe. Obecnie pracuje na wydziale W-3 na stanowisku montażu podwozi cystern 903R w charakterze ślusarza. Z pracy zawodowej wywiązuje się dobrze. Stale podnosi swoje kwalifikacje i wiedzę. Jest koleżeńcki i lubiany przez współ-

towarzyszy pracy. W latach 1970—1974 pełnił obowiązki przewodniczącego koła wydzielowego ZMS. Obecnie działa w Radzie Pracowniczej. Członek PZPR.

DO MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ

Ob. Zdzisław Baryła, lat 50, wykształcenie średnie pedagogiczne. W FWS pracuje od r. 1975, obecnie na stanowisku strażnika w Straży Przemysłowej, wzorowo spełniając swoje obowiązki zawodowe. Pełni społeczną funkcję grupowego NSZZ Pracowników FWS. Aktywnie działa społecznie w Związku Inwalidów Niewidomych na terenie miasta. Bezpartyjny.

(dokończenie na str. 3)

liczeniem, by rozpoczęcie budowy zapoczątkowane zostało w latach osiemdziesiątych, a zakończone w pierwszej połowie lat dziewięćdziesiątych.

Obrót towarowy, usługi

Przewiduje się dokończenie budowy pawilonu handlowego przy ul. Wrocławskiej oraz oddanie do użytku kolejnego pawilonu handlowego przy ul. Dąbrowskiego na Osiedlu Młodych z przeznaczeniem na sklepy branż ogólnospożywczych. Ponadto na Osiedlu Młodych przewiduje się budowę siedmiu pawilonów usługowych oraz drobnodetalicznych sprzedawczy jako uzupełnienie istniejącej sieci handlowo usługowej. Podejmowane będą starania o uruchomienie dodatkowego sklepu papierniczego na Osiedlu Młodych.

Oświata

Konieczne jest zakończenie w planowanym terminie do 30 czerwca 1986 r. budowy szkoły środowiskowej wraz z przedszkolem na Osiedlu Młodych o zwiększonej w stosunku do pierwotnych założeń liczbie klas lekcyjnych. W II etapie budowy w latach 1985—1987 powinno być zrealizowane zaplecze sportowo-rekreacyjne dla szkoły w postaci sali gimnastycznej, krytego basenu kąpielowego oraz zespołu boisk sportowych.

W roku 1986 przewidywane jest uruchomienie przedszkola o 120 miejscach, zlokalizowanego przy ul. Ofiar Oświęcimskich, którego generalnym wykonawcą jest Fabryka Wagonów. W tym samym roku zaplanowane jest oddanie do użytku przedszkola przy ul. Findera w kompleksie budynków szkoły środowiskowej.

Kultura

Oprócz działalności merytorycznej działania na rzecz rozwoju kultury będą miały materialny charakter.

W r. 1985 przewiduje się uruchomienie Klubu Międzynarodowej Prasy i Książki w odbudo-

wanej kamienicy Rynek 39/49. Obiekt byłego Klubu PSS przy pl. Grunwaldzkim będzie adaptowany na siedzibę Świdnickiego Klubu Kultury.

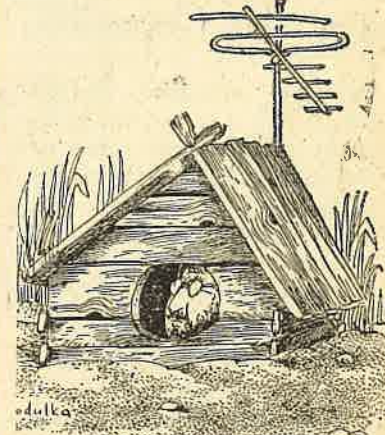
Zostanie zagospodarowany teren Zespołu Zamkowego przy ul. Muzealnej. Opracowana zostanie również dokumentacja oraz podjęte będą działania do remontu kina „Przyjaźń”.

Ochrona zdrowia

W roku bieżącym nastąpi zakończenie budowy kompleksowego zaplecza żywieniowego dla szpitala przy ul. Westerplatte oraz zakończenie modernizacji obiektów Stacji Sanitarnej-Epidemiologicznej. W r. 1985 nastąpi uruchomienie długo oczekiwanej przychodni zdrowia na Osiedlu Młodych. Przewiduje się przeprowadzenie adaptacji pomieszczeń szpitala przy ul. Westerplatte po przeniesieniu na pl. Wojska Polskiego — I Oddział Wewnętrzny — na Oddział Dziecięcy.

Po uruchomieniu przychodni na Osiedlu Młodych przystąpi się do remontu kapitalnego przychodni na pl. Lenina oraz adaptacji budynku przy ul. Konopnickiej 4 dla potrzeb tejże przychodni.

Lulka

(Sztandar Młodych)

Po klasówce

W 5-tym numerze miesięcznika „Zarządzenie” ukazał się artykuł Leszka Kotlarka zatytułowany „Po klasówce”, omawiający wyniki ubiegłorocznego sprawdzianu wiedzy ze znajomości zasad reformy dla kadry kierowniczej centralnej administracji państwowej, a następnie dla kadry kierowniczej przedsiębiorstw.

W resorcie naszym do sprawdzianu przystąpiło 676 osób, w tym 10 dyrektorów biur obligatoryjnych zrzeszeń i 666 dyrektorów samodzielnych przedsiębiorstw. Według ustalonej przez organizatorów klasyfikacji ocen, wyniki sprawdzianu były następujące:

- ocena celująca — 1,9 proc.
- ocena b. dobra — 13 proc.
- ocena dobra — 41,7 proc.
- ocena dostat. — 27,9 proc.
- ocena słaba — 11,5 proc.
- ocena niedostat. — 4 proc.

Sprawdzian zaliczyło więc 84,5 proc dyrektorów. Aby uzyskać wynik zaliczający, należało zdobyć łącznie co najmniej 95 pkt. na 150 możliwych, czyli poprawnie odpowiedzieć na 32 z 50 pytań.

Najlepszy wynik w resorcie hutnictwa i przemysłu maszynowego uzyskał mgr inż. Ireneusz Pińczak — dyrektor Zakładów Metalurgicznych „Pomet” w Poznaniu. Zdobył on 145,5 pkt. Wynik najslabszy — to zaledwie 32,5 pkt.

Nasi kandydaci na radnych do WRN i MRN

(dokończenie ze str. 2)

Ob. Adam Bętkowski urodzony w r. 1934 pracuje w Fabryce Wagonów od 1952 r. Pracę rozpoczął od stanowiska mistrza. Obecnie pełni stanowisko kierownika działu W-3. Od początku swojej pracy zawodowej zajmuje się działalnością społeczną. Jest jednym z założycieli koła SIMP, będąc do dnia dzisiejszego członkiem zarządu koła. Jest aktywnym racjonalizatorem. Od r. 1974 jest radnym Miejskiej Rady Narodowej. W bieżącym roku wybrany został przewodniczącym zakładowego ognia PRON. Odznaczony Brązowym, Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi. Posiada Odznakę Honorową NOT, Srebrną Odznakę SIMP oraz Odznakę Zasłużonego Racjonalizatora. Członek PZPR.

Ob. Krzysztof Frąckowiak, lat 41, wykształcenie wyższe techniczne. W Fabryce Wagonów pracuje od r. 1971, obecnie na stanowisku szefa kontroli jakości. Ceniony fachowiec, posiada duże doświadczenie i osiągnięcia w pracy inżynierskiej. Oprócz działalności zawodowej wiele czasu poświęca działalności społecznej w KTiR, SIMP i NOT. Pełni aktualnie z wyboru funkcję przewodniczącego KTiR przy FWS, członka RW NOT, ZW SIMP, wice przewodniczącego Komisji Rejonowej NOT w Świdnicy oraz członka Komisji Nagród i Odznaczeń ZG SIMP. Odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi oraz Złotą Honorową Odznaką SIMP i Srebrną Honorową Odznaką NOT. Członek PZPR.

Ob. Henryk Gasek, lat 42, wykształcenie średnie techniczne. W FWS pracuje od r. 1970, obecnie na stanowisku kontrolera jakości. Posiada bardzo dobre przygotowanie praktyczne i teoretyczne do wykonywania pracy. Zaangażowany w działalność społeczną i polityczną. Członek PZPR.

Ob. Euzebiusz Janus, lat 28, wykształcenie średnie techniczne. W FWS pracuje od r. 1974 obecnie na stanowisku ślusarza w dziale Gospodarki Narzędziowej. Wyróżnia się jako pracownik sumienny, zdyscyplinowany i koleżeński. Wykazuje duże zaangażowanie w pracy społecznej.

nej. Był przewodniczącym ZZ ZSMP. Obecnie jest członkiem egzekutywy KZ PZPR oraz pełni funkcję II sekretarza OOP.

Ob. Czesław Łukowicz urodzony w 1934 r., w Fabryce Wagonów pracuje od 1954 r. Wykształcenie podstawowe. Obecnie zatrudniony jest na wydziale W-3, gdzie pracuje w charakterze spawacza ciśnieniowego na stanowisku spawania automatycznego. Z pracy zawodowej wywiązuje się bardzo dobrze. Dużo czasu poświęca pracy społecznej, pełniąc przez szereg lat funkcje partyjne, będąc aktualnie członkiem egzekutywy OOP oraz prenum POP.

Ob. Marian Molenda, lat 33, wykształcenie zasadnicze zawodowe. W FWS pracuje od r. 1965, obecnie zatrudniony jest jako tlocharz w metalu na gorąco na wydziale Obróbki Plastycznej. Wzorowo wywiązuje się ze swoich obowiązków zawodowych. Działa aktywnie w organizacji związkowej, młodzieżowej i partyjnej. Pełni funkcję przewodniczącego Komisji Socjalnej przy NSZZ Pracowników FWS. Członek PZPR.

Ob. Jan Przytarski urodzony w r. 1939 pracuje w Fabryce Wagonów od r. 1964. Wykształcenie podstawowe. Obecnie pracuje na wydziale W-3 w charakterze spawacza. Posiada wysokie kwalifikacje w zawodzie spawacza, uprawniony jest do spawania urządzeń ciśnieniowych, posiada również uprawnienia PRS. Zaangażowany społecznie. Działa aktywnie w pracy związku za-

wodowego, którego jest jednym z współzałożycieli. Pracuje w Miejskiej Komisji do walki ze spekulacją. Bezpartyjny.

Ob. Mieczysław Rozwens, lat 59, wykształcenie niepełne średnie. W FWS pracuje od r. 1962, obecnie na stanowisku samodzielnego ekonomisty w dziale Ekonomiki i Zbytu. Jest wzorowym, zdyscyplinowanym pracownikiem, wykazującym dużo inicjatywy w pracy zawodowej. Pełni funkcję radnego MRN w dobiegającej końca kadencji rady narodowej, wyróżniając się dużą aktywnością. Długoletni działacz związkowy. Bezpartyjny.

Ob. Wacław Weisto, lat 53, wykształcenie średnie techniczne. W FWS pracuje od r. 1964 obecnie na stanowisku kierownika działu Administracyjno-Gospodarczego. Doskonale wywiązuje się ze swoich obowiązków zawodowych. Pełni funkcję radnego w kończącej się kadencji rad narodowych, działając aktywnie w komisji MRN. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. Członek PZPR.

Ob. Maria Skupień, lat 45, wykształcenie zasadnicze zawodowe. W FWS pracuje od r. 1959, obecnie na stanowisku robotnika magazynowego. Wzorowo wywiązuje się ze swoich obowiązków zawodowych. Działa społecznie w Zakładowej Komisji Mieszkaniowej. Bezpartyjna.

Ob. Wiesław Wojewoda, lat 35, wykształcenie średnie techniczne. W FWS pracuje od r. 1968, obecnie jako kierownik sekcji w dziale Zaopatrzenia. Z powierzonych zadań wywiązuje się bardzo dobrze. Poza pracą zawodową udziela się czynnie w pracy społecznej na rzecz sportu i rekreacji, działając w Towarzystwie Krzewienia Kultury Fizycznej. Bezpartyjny.

ZADANIA RADNYCH

Jakim kryteriom powinien odpowiadać przyszły radny? Odpowiedzi na to pytanie dostarcza nowa ustawa o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego. Przypomnijmy, że radny:

- ◆ reprezentuje w radzie swoich wyborców,
- ◆ przedkłada własne projekty, interpelacje i wnioski,

- ◆ uczestniczy w kontrolnych pracach rady,
- ◆ utrzymuje stałą więź z mieszkańcami i organizacjami społecznymi,
- ◆ przedstawia wyborcom informacje o pracach rady,
- ◆ jest w urzędach przyjmowany poza kolejnością w sprawach związanych z wykonywaniem mandatu,
- ◆ korzysta z ochrony prawnej funkcjonariuszy publicznych.

Energetyczna inwestycja

Na te decyzje czekaliśmy kilka lat. Dopiero w ramach samodzielności finansowej i decyzyjnej, Samorząd Pracowniczy uchwałą z 1983 r. zdecydował o rozbudowie kotłowni oraz o modernizacji zasilania elektrycznego włącznie z przejściem z napięciem zasilania z 10 kV na 20 kV.

Realizacja obu inwestycji jest pilna i warunkuje dalszy rozwój techniczny zakładu oraz stworzy możliwość realizacji przygotowanych programów poprawy warunków pracy i jej bezpieczeństwa.

Modernizacja systemu zasilania elektrycznego konieczna jest z następujących przyczyn:

- obecnie tylko FWS pozostała na zasilaniu 10 kV, a Zakład Energetyczny tylko dla naszych potrzeb utrzymuje transformator 110/20/10 kV w stacji w Jagodniku. Zakład nie posiada więc rezerwowego zasilania w czasie awarii;
- istniejąca zdolność poboru mocy dla FWS wynosi 5,2 MW, a nasze potrzeby szczytowe dochodzą już do 4,8 MW. Po wykonaniu zadania uzyskamy możliwość rozwoju zakładu do poboru mocy 8,6 MW;
- podniesienie napięcia zasilania przyczyni się do zmniejszenia strat przesyłu, a przeizolowanie rozdzielni wewnętrznych na 20 kV

umożliwi zastosowanie nowoczesnego osprzętu elektrycznego (w kraju zaprzestano produkcję osprzętu na 10 kV).

Realizacja zadania jest trudna, ponieważ należy rozprowadzić kable do wszystkich podstacji oddziałowych w mocno uzbrojonym terenie zakładu.

Czeka więc nas wykonanie wykopu wzdłuż całej hali głównej, starej krajalni i częściowo na magazynach po wschodniej stronie (między torami 10 i 11). Dopiero po ułożeniu kabli i ich sprawdzeniu kenetronem będzie można zasypać wykop i naprawić uszkodzone drogi, przejścia i przejazdy. Prace te planujemy wykonać do końca maja br. Będzie to możliwe wyłącznie przy pomocy udzielonej energetykom przez kolegów z innych wydziałów, a szczególnie z produkcji. Ile warta jest ta pomoc przekonaliśmy się 14 kwietnia br., kiedy to w ciągu kilku godzin wykonano wykop, ułożono kable sygnalizacyjne do magazynu farb oraz zasypano wykop.

Po „okablowaniu”, cały ciężar prac spocznie na pracownikach działów TE i TB, którzy dokonają adaptacji obiektów rozdzielczych, przeizolowania osprzętu, zainstalowania transformatorów oraz wymiany kabli niskonapięciowych do rozdzielni wewnętrznych hal.

Następną inwestycją będzie rozbudowa kotłowni. Rozbudowa kotłowni jest tak samo pilną koniecznością jak inwestycja energetyczna.

Rozbudowa kotłowni uzasadniona jest następującymi przyczynami:

- zakład posiada deficyt mocy cieplnej w wysokości 8,6 Gcal/h, a potrzeby szczytowe wynoszą 28,24 Gcal/h.
- z uwagi na ciągły rozwój zakładu, bez rozbudowy węzła cieplnego utrzymany byłby zły rozkład przekrojów i przepływów w rurociągach ciepłych, co stwarza olbrzymie problemy w sezonie grzewczym i niedogrzanie obiektów na końcach linii. Występują duże wahania ciśnienia w sieci i zawadnianiu układów.
- sprawność kotłowni jest niska, a wprowadzenie kotłów wodnych ją podniesie, poza tym kotły wodne są proste w obsłudze, a system grzewczy woda-woda jest bardziej ekonomiczny i zdrowy od systemu para-woda,
- obecna kotłownia nie posiada odpylania, które w świetle obowiązujących wymogów jest obowiązkowe,

REGULAMIN

odznaki »Zasłużony Pracownik Fabryki Wagonów «Świdnica»

W celu stworzenia warunków do wyróżniania pracowników Fabryki Wagonów „Świdnica” za wyróżniającą się i długoletnią pracę jak również osób nie będących pracownikami przedsiębiorstwa oraz organizacji społeczno-politycznych działających w przedsiębiorstwie, których działalność przyczynia się do osiągnięć i rozwoju przedsiębiorstwa ustala się, co następuje:

§ 1.

1. Ustanawia się odznakę „Zasłużony Pracownik Fabryki Wagonów „Świdnica” oraz odznakę honorową „Zasłużony dla Fabryki Wagonów „Świdnica”.

2. Odznakę „Zasłużony Pracownik Fabryki Wagonów „Świdnica” ustanawia się jako:

- odznakę w stopniu brązowym
- odznakę w stopniu srebrnym,
- odznakę w stopniu złotym.

§ 2.

1. Odznaka „Zasłużony Pracownik Fabryki Wagonów „Świdnica” jest zaszczytnym wyróżnieniem nadawanym pracownikom za wyróżniające się efekty zawodowe i społeczne oraz długoletnią i nieprzerwaną pracę zawodową w przedsiębiorstwie.

2. Ustala się następujące kryteria przyznawania odznak:

- 1 w stopniu brązowym:
 - 10 lat wyróżniającej się i nieprzerwanej pracy w FWS, osiągnięcia w pracy zawodowej i społecznej,
- 2) w stopniu srebrnym:
 - 15 lat wyróżniającej się i nieprzerwanej pracy w FWS, osiągnięcia w pracy zawodowej i społecznej,
- 3) w stopniu złotym:
 - 20 lat wyróżniającej się i nieprzerwanej pracy w FWS, osiągnięcia w pracy zawodowej i społecznej.

§ 3.

Odznakę honorową „Zasłużony dla FWS” przyznaje się osobom nie będącym pracownikami przedsiębiorstwa lub dla organizacji społeczno-politycznych działających w przedsiębiorstwie, których działalność przyczynia się do poprawy działalności przedsiębiorstwa, lepszego zaspokojenia pozamaterialnych potrzeb załogi oraz do rozwoju przedsiębiorstwa.

§ 4.

1. Wnioski o nadanie odznak „Zasłużony Pracownik Fabryki Wagonów „Świdnica” składają:

- organizacje społeczno-polityczne działające w przedsiębiorstwie,
- dyrekcja,
- kierownicy komórek organizacyjnych przedsiębiorstwa.

2. Wnioski o nadanie odznak honorowych „Zasłużony dla FWS” składa dyrekcja przedsiębiorstwa.

3. Wniosek o nadanie odznaki powinien zawierać uzasadnienie, przedstawiające charakterystykę pracy zawodowej i działalności społecznej osoby, która ma być wyróżniona. Wzór wniosku stanowi załącznik nr 1 do Regulaminu.

§ 5.

1. Odznaki nadaje Rada Pracownicza w drodze uchwały po uprzednim zaopiniowaniu wniosku przez komisję w składzie:

- przedstawiciel dyrekcji,
- I sekretarz KZ PZPR,
- przewodniczący Prezydium Ogniwa PRON,
- przewodniczący Rady Pracowniczej,
- przewodniczący Zarządu NSZZ,
- przewodniczący ZK SIMP,
- przewodniczący KTiR,
- przewodniczący ZZ ZSMP.

2. Osobie (organizacji) wyróżnionej wręcza się wraz z odznaką legitymację stwierdzającą nadanie odznaki.

§ 6.

1. Osoby wyróżnione odznaką „Zasłużony Pracownik Fabryki Wagonów „Świdnica” razem z odznaką otrzymują jednorazową nagrodę pieniężną w wysokości:

- 50% średniej płacy miesięcznej (z poprzedniego roku) w zakładzie w przypadku odznaki brązowej,
- 75% średniej płacy miesięcznej (z poprzedniego roku) w zakładzie w przypadku odznaki srebrnej,
- 100% średniej płacy miesięcznej (z poprzedniego roku) w zakładzie w przypadku odznaki złotej.

§ 7.

1. Limit przyznawanych odznak w skali roku nie może przekroczyć 1% zatrudnienia w danym roku.

2. Wyższe stopnie odznaki mogą być nadawane z pominięciem odznak niższych stopni, pod warunkiem spełnienia ustalonych kryteriów.

3. Pracownikowi może być nadana odznaka w danym stopniu jeden raz.

4. Pracownikom posiadającym nadawane do r. 1980 Odznaki KSR, odznaki „Zasłużony Pracownik Fabryki Wagonów „Świdnica” mogą być nadawane ponownie wg zasad niniejszego regulaminu.

§ 8.

1. Odznakę wręcza się uroczysto.
2. Ustala się termin wręczenia odznaki na:
 - Dzień Metalowca,
 - Święto Odrodzenia 22 lipca.

§ 9.

Utrata odznaki następuje w przypadku prawomocnego skazania pracownika wyrokiem sądowym za przestępstwo na szkodę przedsiębiorstwa lub w przypadku prawomocnego skazania na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych.

§ 10.

1. Ewidencję osób wyróżnionych odznakami prowadzi Rada Pracownicza i dział Kadry i Szkolenia Zawodowego.
2. Fakt nadania i utraty odznaki odnotowuje się w aktach osobowych pracownika.

§ 11.

Regulamin obowiązuje z dniem 1 kwietnia 1984 r.

UWAGA ŚWIDNICZANIE!

KONKURS NA WSPOMNIENIA WYSOKIE NAGRODY

Organizatorzy:

Towarzystwo Regionalne Ziemi Świdnickiej,
Miejska Biblioteka Publiczna im. Cypriana K. Norwida
w Świdnicy

pod patronatem: Prezydenta Miasta Świdnicy

W przyszłym roku minie 40 lat odkąd Dolny Śląsk a z nim Świdnica powróciły do Macierzy. Przybyli nam ludzie, którzy odnaleźli tu swój dom i tu zostali

do dzisiaj, byli i tacy, którzy po pierwszym okresie osadnictwa odeszli, są i tacy, którzy przybyli tu później. Większość jednak Świdniczan urodziła się

i wyrosła w naszym mieście. Losy nasze splatały się ze sobą, z wydarzeniami w Świdnicy i kraju, uczestniczyliśmy w tym co się wokół nas działo. Cieszyły nas mądre dokonania, martwiły zaniedbania i niedostatki. Mieliśmy nasze radości i smutki, wzloty i rozterki. Ale to wszystko przeżyliśmy w naszym mieście i to z nim nas łączy.

Zachęcamy, by w roku 40-lecia PRL spojrzeć refleksyjnie na owe ważne fakty i wydarzenia, zastanowić się jak zaważyły na naszym życiu, jakie z tych faktów wynikają doświadczenia i wnioski. Zapraszamy zatem do udziału w konkursie na wspomnienia z przebytej drogi w Polsce Ludowej i Świdnicy na prze-

strzeni 40 lat. Oczywiście chodzi tu o wypowiedzi prawdziwe i szczere, o proste i zwięzłe napisanie tego, co zachowała pamięć i co dyktuje serce. Wspomnienia mogą być wzbogacone dokumentami i zdjęciami, które uczestnikom konkursu zostaną zwrócone.

Konkurs jest otwarty i mogą brać w nim udział wszyscy, niezależnie od wieku, zawodu, wykształcenia i miejsca zamieszkania. Jedynym warunkiem jest autentyczny przeżyć związanych z naszym miastem. Organizatorzy nie wyznaczają ściśle objętości prac, jednakże nie powinny przekraczać 20 stron maszynopisu lub czytelnego rękopisu.

Autorzy najbardziej interesu-

jących relacji zostaną uhonorowani następującymi nagrodami:

- I nagroda — Nagroda Prezydenta Miasta Świdnicy — 15.000 zł
- II nagroda — 12.000 zł
- III nagroda — 8.000 zł
- oraz 3 wyróżnienia po 5.000 zł

Najlepsze prace zostaną wydane drukiem.

Prace należy składać w terminie do 30 września 1984 r. osobie lub drogą pocztową w sekretariacie Miejskiej Biblioteki Publicznej w Świdnicy, ul. Siestrzyna 9-25 kod 58-100. Każda praca musi być opatrzona imieniem, nazwiskiem i dokładnym adresem.

ORGANIZATORZY

NOWE SUPRAREXY DLA WYDZIAŁU W-1

W miesiącu maju rozpoczęto na wydziale W-1 montaż dwóch maszyn do cięcia tlenu typu Suprarex SXD zakupionych w firmie ESAB-HANCOCK w RFN. Maszyny pracować będą w układzie szeregowym na jednym torze, co umożliwi optymalne wykorzystanie powierzchni stołów do układania blach i zapewni dobrą organizację pracy. Maszyny przed możliwością zderzenia zabezpieczone będą wyłącznikami krańcowymi. Nowo zakupione Suprarexy są o wiele nowocześniejsze od maszyn znajdujących się obecnie w zakładzie. Wyposażone są w prostszy w obsłudze układ sterowania, każda z maszyn posiada 6 pojedynczych palników sterowanych z pulpitu obsługi. Palniki wyposażone są w automatyczne zapalniki iskrowe i autostaty utrzymujące stałą odległość palników od przecinanej blachy. Posiadają także układ sterowania zwiększający dopływ gazów technicznych w momencie rozpoczęcia procesu cięcia oraz układ umożliwiający przebieganie otworów w blachach o grubości do 100 mm.

Urządzenia wykonane są w tzw. wersji ciężkiej odpornej na trudne warunki eksploatacyjne co oznacza, że moc maszyn jest dwukrotnie większa, a wszystkie części mechaniczne są masywniejsze i bardziej odporne na uszkodzenia i zużycie. Należy nadmienić, że pomimo zwiększonej masy obsługa maszyn dzięki nowym rozwiązaniom konstrukcyjnym będzie łatwiejsza i szybsza jak

dotychczas. Zakup nowych suprarexów podyktowany był następującymi przyczynami:

- Zły stan techniczny obecnie eksploatowanych maszyn, a szczególnie urządzenia Suprarex SM 25S zakupionego w 1972 r. Urządzenie to musi zostać wyłączone z ciągłej eksploatacji ze względu na dużą awaryjność. Remont maszyny był nieopłacalny, ponieważ koszt wymiany sterowania, palników i regeneracji bieżni równa się kosztom zakupu nowej maszyny.
- Wysokie obciążenie maszyn do cięcia tlenem charakteryzujące się wskaźnikiem 1,3-1,5 oraz prespektywę wzrostu obciążenia spowodowane uruchomieniem produkcji nowej platformy typu 426Z.

Zakupu dokonano w firmie, z którą zakład współpracuje już od 12-tu lat. W związku z tym uzyskano wysoki rabat wynoszący 13% od ceny wyjściowej. Ponadto zaletą zakupu w firmie ESAB HANCOCK jest możliwość korzystania z usług serwisu mieszczącego się w Polsce. W trakcie odbioru technicznego przeprowadzono testy: dokładności odwzorowania, cięcia i przebiegania otworów. Testy wypadły pomyślnie. Ponadto uzgodniono zakres wyposażenia w części zamiennie i zapoznano się z układem sterowania i nowoczesnymi technologiami cięcia plazmą pod warstwą wody.

Andrzej Siennicki

Energetyczna inwestycja

(dokończenie ze str. 3)

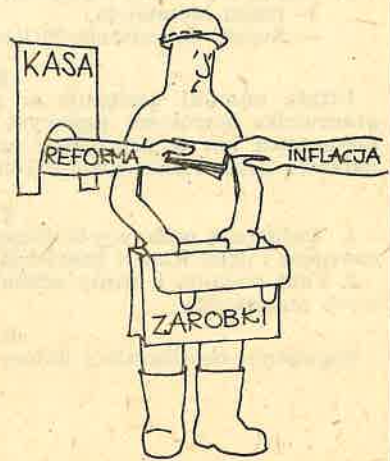
— dalsza poprawa warunków pracy na stanowiskach pracy tj. wentylacja i odpowiedni mikroklimat, uzależniona jest od zasilania grzewczego.

Prace przy nowej kotłowni już rozpoczęto. Obecnie wylewane są stopy fundamentowe i ławy pod budynek kotłowni i pod kocioł. Na początku maja br. do montażu obiektu przystąpi TA-SKOMONT przy udziale fachowców z działów TB, TE, TM. Montaż kotłowni potrwa około jednego roku. W pierwszym etapie modernizacji ustawiony będzie w nowym obiekcie kocioł WR10. Po wprowadzeniu go do ruchu (planowany termin sezon-grzewczy 1986 r.) przystąpi się do drugiego etapu modernizacji tj. do wymiany kotła parowego FAMO rok prod. 1938 na drugi kocioł WR10. Dopiero wtedy gdy kotłownia będzie posiadała moc cieplną 32,8 Gcal/h będziemy mogli powiedzieć, że mamy w FWS uporządkowaną gospodarkę energetyczną.

J. Kmiecik

SAMOCHOODY NA KARTKI

Po kilku latach przerwy do zakładu znów trafiły talony na samochody, nazywane obecnie (talony) asygnatami. Tych asygnat zakład otrzymał zaledwie 4 sztuk, w tym 3 na fiata 128 p i 1 na wartburga. Przydzielenie asygnat do dyspozycji dyrektora przedsiębiorstwa jest za usługą, jak to wynika z treści pisma MHIPM, zaangażowania zakładu w realizację zadań Centralnego Planu Rocznego. Samochody mają być przydzielone dla wyróżniających się pracowników zakładu z wyłączeniem jednak statutowych członków dyrekcji. Wniosek o przydzielenie asygnat wypłynęło co najmniej 50. Szansa więc jak 1:10. Mamy więc znów samochody na kartki, lub też kartki na samochody...

Pomyśl i złóż projekt

Tematyka dla racjonalizatorów

Lp	TEMAT; zagadnienia do rozwiązania	Stan dotychczasowy	Proponowane zmiany	Konstatacja
1	2	3	4	5
1.	Opracować koncepcję kompleksowej wentylacji stanowisk spawalniczych zlokalizowanych w hali głównej.	Stanowiska spawalnicze na otwartej przestrzeni w hali nie posiadają wentylacji stanowiskowej.	Opracowanie koncepcji kompleksowej wentylacji stanowisk spawalniczych.	Kaniewski-23. tel.239
2.	Poprawa warunków bhp przy spawaniu ręcznym zbiorników-cystern wewnątrz pod kątem zastosowania specjalnego skutecznego urządzenia wyciągającego gazów.	Obecnie stosowana wentylacja nie w pełni spełnia swoje zadanie i nie chroni jest stosowana przez spawaczy.	Zaprojektować specjalne skuteczne urządzenie wyciągające gazów, które nie utrudniałoby pracy spawaczowi.	Kaniewski-23. tel.239
3.	Stanowisko do zmechanizowanego montażu trójników do wagonów-cystern	Trójnik ustawiony jest pod wagonem, montowany na wspornikach, pasowany i szepczący kołnierz górny, następnie demontowany, szepczony kołnierz i ponownie montowany do wagonu.	Zmechanizować montaż trójników lub dokonać zmian konstrukcyjnych, dla wyeliminowania konieczności posowania.	Fospiszyl-23. tel.201
4.	Modernizacja stanowiska montażu sprzężni pierścieniowych pod kątem zmniejszenia uciążliwości prac /przenoszenie sprzężni między stanowiskami /.	Praca manipulacyjna na stanowisku pras i prace transportowe na pale odkładkowe odbywają się ręcznie. Podobnie konserwowanie, pakowanie i pakietowanie.	Dokonać modernizacji stanowiska montażu sprzężni pierścieniowych pod kątem zmniejszenia uciążliwości, konserwowania, pakowania i pakietowania i prac manipulacyjnych.	Scajder-W-1 tel.433.
5.	Mechanizacja załadunku i wyładunku pierścieni sprężystych do piący komorowych przy operacji hartowania	Pierścienie ładuje się i wyładuje ręcznie za pomocą specjalnych haków.	Zmechanizować załadunek i wyładunek pierścieni sprężystych do i z piący komorowych.	Sznajder W-1 tel.433
6.	Modernizacja prac przy spawaniu belki grzbietowej 424Z na stanowisku automatycznego spawania pod topnikiem.	Obecnie belkę grzbietową obraca się przy pomocy suwicy.	Opracować obrotnik lub sposób obracania belki grzbietowej 424Z na stanowisku automatycznego spawania pod topnikiem.	Kaszuba TS tel.475
7.	Zautomatyzować proces spawania wewnątrz zbiorników cystern.	Spręż obwodowe wewnętrzne den zbiorników są spawane ręcznie elektrodami otulonymi.	Zautomatyzować proces spawania obwodowych wewnętrznych spoin den zbiornika	Kaszuba TS tel.475.
8.	Opracować koncepcję przyrządu lub metody dla wyznaczenia i kontroli położenia wzdłużnej i poprzecznej osi zbiorników do wagonów-cystern i kontenerów zbiornikowych przy trasowaniu otworów pod króce i montażu tych króce na zbiorniku.	Obecnie os wzdłużną i poprzeczną wyznacza się przy pomocy miotarki i poziomicy.	Opracować koncepcję przyrządu lub metody dla wyznaczenia i kontroli położenia wzdłużnej i poprzecznej osi zbiorników do wagonów-cystern i kontenerów zbiornikowych, przy trasowaniu otworów pod króce i montażu tych króce na zbiorniku.	Kos ZBK tel.198 Bętkowski W-3 tel.496
9.	Wstępne prostowanie siatki gęsto-ciężniejszej / Leduchowskiego /	Siatka dostarczana jest w kłęczach o średnicy ok. 1000 mm. Przed prostowaniem siatki walców do blach jest stosowana ciężka konstrukcja umożliwiająca prowadzenie siatki na pale.	Opracować metodę prostowania ewentualnie proste przyrządy lub poroco.	Wójcicki TT-2 tel.175
10.	Zwinięcie i kalibrowanie wręg zbiorników wykonywanych z cowników hutniczych.	Wręgi zwijane są na zwijarce Julie. Pozostaje odcinek prosty o długości do 400 mm w zależności od metody zwijania i wielkości cowników.	Opracować sposób zwinięcia ograniczonej długości odcinka prostego, zmniejszenie jego kształtowania	Adamczyk TT-1 tel.180
11.	Wyeliminowanie lub ograniczenie frezowania części i podzespołów	Warunek: usprawnienie nie może powodować wzrostu precyzji i innych operacji oraz wzrostu zużycia materiałów	Wzrostki zmiany technologii i konstrukcji części i zespołów wagonowych umożliwiający zmniejszenie wielkości obróbki frezowaniem.	Gliniak TT-2 tel.175
12.	Zastąpienie procesów technologicznych i wykańczania na gorąco procesami na zimno	Warunek: rozwiązanie nie może powodować wzrostu precyzji i innych operacji oraz wzrostu zużycia materiałów	Zmiana konstrukcji detalu, metody wykonywania oprzyrządowanie.	Adamczyk TT-1 tel.180
13.	Ujednolicenie technologii części zmodernizowanych podobnych konstrukcyjnie /zgodzenie techniczno-organizacyjne /.	Warunek: utrzymanie się na obecnym poziomie precyzji i materiałochłonności.	Zmiana metody wykonania, siatek rozkroju, przyrządów umożliwiających zastąpienie kilku kart technologicznych jedną uniwersalną dla kilku detali.	Wójcicki TT-2 tel.175
14.	Ujednolicenie konstrukcji detali podobnych /zgodzenie techniczno-organizacyjne /.	Warunek: utrzymanie się na obecnym poziomie precyzji i materiałochłonności	Ujednolicenie w zakresie grubości i grubości materiału, promieni gięcia, wielkości skosów i gabarytów naprężer w celu umożliwienia ujednolicenia technologii i przyrządów.	Wójcicki TT-2 tel.175
15.	Ujednolicenie montażu segmentów grzewczych ze zbiorników przez odpowiednie oprzyrządowanie	Montaż segmentów do zbiornika odbywa się przy użyciu suwicy a przenieszenie w zbiorniku-ręczne.	Zmechanizować czynności montażu segmentów grzewczych do zbiornika i przenieszenia ich wewnątrz zbiornika z wyeliminowaniem ciężkiej pracy fizycznej	Wydział W-3 Sekcja TT-2

Pierwsi pacjenci w »Latawcu« na 50-lecie PRL?

RUSZYŁY PRACĘ...

Swidnickie szpitale starzeją się. Mimo stale prowadzonych prac remontowych niektóre obiekty nie dadzą się długo eksploatować. Do roku 1990 na skutek „śmierci technicznej” wypadnie z eksploatacji 105 łóżek szpitalnych, a do roku 2000 — dalszych 87. Aktualnie nasz ZOZ ma 541 łóżek — ubytek stanowić będzie zatem ok. 40% stanu. Jeżeli nie podejmiemy szybko kroków zaradczych to po roku 1990 wystąpią duże trudności w prawidłowym leczeniu mieszkańców Swidnicy i najbliższych okolic.

Z inicjatywy POP przy Zespole Opieki Zdrowotnej w Swidnicy powrócono do dawnych planów z wykorzystaniem znanego swidnickaninowi obiektu tzw. „Latawca”. Inicjatywa spotkała się z życzliwym poparciem władz polityczno-administracyjnych województwa wałbrzyskiego oraz miasta. Ekspertyzy fachowców — Biura Studiów i Projektów Służby Zdrowia, Zespołu Rzeczoznawców Budowlanych, Politechniki Wrocławskiej — jednoznacznie określiły, że obiekt jest w dobrym stanie technicznym i doskonale nadaje się do adaptacji na szpital.

Po odbudowie i wyposażeniu stanowić będzie szpital o profilu zabiegowym z ilością ca 250 łóżek.

Widzimy tam:

1. Oddział chirurgiczny o liczbie — 90 łóżek,
2. Oddział urazowo-ortopedyczny o liczbie — 35 łóżek,
3. Oddział laryngologiczny o liczbie — 35 łóżek,
4. Oddział okulisty o liczbie — 35 łóżek,
5. Oddział wewnętrzny o liczbie — 40 łóżek,
6. Oddział intensywnej opieki medycznej o liczbie — 5 łóżek.

Podane tu ilości łóżek nie są ostateczne i w trakcie szczegółowego projektowania mogą ulec korekcie. Ponadto w kompleksie „Latawca” znajdzie się: Pogotowie Ratunkowe, wiodące laboratorium analityczne, wiodąca pracownia radiologiczna, apteka szpitalna, centralna pralnia dla potrzeb służby zdrowia, hotel dla pielęgniarek.

Z podanego wyżej zestawienia wynika, że część łóżek uzyskanych w „Latawcu” stanowi odzwierciedlenie obecnego stanu posiadania. Nowy będzie tylko oddział urazowo-ortopedyczny i intensywnej opieki medycznej. Po-

większony również będzie oddział chirurgiczny z 64 obecnie do 90-ciu łóżek.

Równocześnie trzeba stwierdzić, że odtworzone w „Latawcu” łóżka swoim komfortem i nowoczesnością odbiegają od obecnego stanu posiadania w sposób zdecydowany. Będzie to nowoczesny szpital dający możliwości prawidłowego leczenia chorych w XXI-szym wieku.

Po oddaniu „Latawca”, w wyniku zmian strukturalnych ogólny bilans łóżek szpitalnych w naszym ZOZ-ie będzie wyższy o ca 144. Podział i struktura łóżek szpitalnych będzie dostosowana do rzeczywistych potrzeb i zabezpieczy prawidłową funkcję bazy szpitalnej.

Dlaczego „Latawiec”, a nie nowa szpitalna inwestycja — zapyta mieszkaniec Swidnicy. Odpowiadamy: Obecnie nie jest realne uzyskanie przed rokiem 2000-nym zgody na inwestycję szpitalną. Cykl budowy szpitala sięga w naszym kraju 10-ciu i więcej lat. Absolutnie doskonała jest lokalizacja „Latawca” o specyficznym mikroklimacie. W Głogowie funkcjonuje szpital identyczny z „Latawcem”, mimo iż czynny jest od lat pięćdziesiątych — z całą pewnością jest to jeden z najlepszych szpitali w naszym makroregionie. Nasz obiekt już stoi — trzeba go tylko dokończyć i nowoczesnie wyposażić. Znaleźliśmy wykonawcę tego zadania, którego realizację już rozpoczęto.

Szpitaly u nas budowane są z betonu — „Latawiec” jest z dobrej cegły, niewątpliwie zdrowszej od betonu. Nie bez znaczenia jest również fakt zagospodarowania obiektu, będącego od lat płamą na honorze kolejnych decydentów w naszym regionie, podobnie jak to ma miejsce z domem kultury przy ul. Jagiellońskiej.

Kiedy Obywatel naszego miasta może liczyć na leczenie w „Latawcu”? A no, nie przedkro. Pierwotnie była szansa, że starczy na to kadencję Rady Narodowej, którą wybierać będziemy w dniu 17 czerwca 1984 r. — ale nie wyszło. Przedsiębiorstwo, które obecnie podjęło się budowy — Przedsiębiorstwo Budownictwa Komunalnego w Swidnicy — przymierza się do 7-letniego cyklu budowy. Termin ten musi nas satysfakcjonować, jest on zresztą zupełnie dla PBK realny.

Szpital budowany będzie ze środków Wojewody Wałbrzyskiego, być może z udziałem Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia. Ogólny koszt inwestycji wraz z wyposażeniem wyniesie przypuszczalnie ca 1.3—1.5 miliarda złotych, licząc w cenach bieżących. Mimo, że założeniem podstawowym jest zamknięcie obiektu w aktualnej skorupie, mu-

szą być dobudowane: blok operacyjny o 5-ciu salach, pralnia, kotłownia i hotel dla pielęgniarek. Należy również przewidzieć ewentualną przyszłą rozbudowę obiektu systemem pawilonowym. Zapas terenu jest duży. Jednym z pierwszych działań musi być zadrzewienie terenu. Uważny obserwator już dziś zauważy na dachu „Latawca” pierwsze ozna-

ki rozpoczynającego się remontu i odbudowy. Jest to dobry znak.

Należę do optymistów. Uważam, że w 1992—3 roku przyjmujemy do „Latawca” pierwszych pacjentów. Będzie to piękny, nowoczesny, komfortowy i nowoczesnie wyposażony szpital, w którym leczyć będziemy obywateli naszego miasta i okolic.

Przestanie wreszcie straszyć na granicy miasta niewykorzystany obiekt zwany nie „Latawcem”, a „odrzutowcem” — a dla czego — obywatelom naszego miasta tłumaczyć nie trzeba.

Mirosław Ryniec

Proponowane nazwy ulic dla Osiedla Zawiszów

W bieżącym roku, roku czterdziestolecia Polski Ludowej oraz w przeddzień 40 rocznicy powrotu ziemi swidnickiej do macierzy, rozpoczęto prace budowlane na nowym osiedlu mieszkaniowym — „Zawiszowie”.

Na osiedlu tym, które docelowo zamieszkać będzie 25 tys. mieszkańców, zaprojektowanych zostało 25 ulic. Towarzystwo Regionalne Ziemi Swidnickiej, pragnąc podkreślić historyczne związki ziemi swidnickiej z Polską, proponuje nadać nowym ulicom Osiedla Zawiszów nazwy wywodzące się od postaci świadczących o polskości Śląska. Należą do nich władcy tej ziemi z dynastii Piastów oraz inne osoby związane pochodzeniem bądź działalnością z tym regionem. Są to, obok postaci ogólnie znanych, również osoby, których działalność winna być przybliżona szerszemu kręgowi mieszkańców miasta Swidnicy (wykaz w załączeniu).

Szczegółowa lokalizacja poszczególnych nazw ulic następować będzie w miarę zabudowy osiedla w celu dostosowania ich do charakteru zabudowy i lokalizacji obiektów, np. szkół, przychodni zdrowia, obiektów kultury.

W południowej części miasta Swidnicy, nad zalewem na potoku witoszowskim, zlokalizowane zostało nowe osiedle budownictwa jednorodzinnego, któremu Towarzystwo Regionalne Ziemi Swidnickiej proponuje nadać nazwę „Osiedle Słowiańskie”, a pierwszym trzem ulicom na tym osiedlu nazwy pochodzące od słowiańskich plemion śląskich: Słężan, Bobrzan i Trzeboszan. W przypadku rozszerzenia zasięgu tego osiedla w przyszłości, zaproponowany cykl nazw ulic byłby kontynuowany.

Podając do wiadomości wymienione nazwy ulic, Towarzystwo Regionalne Ziemi Swidnickiej prosi o przesłanie do dnia 30 lipca bieżącego roku na adres Towarzystwo Regionalne Ziemi Swidnickiej

ul. Trybunalska 1
58-100 SWIDNICA

uwag i własnych projektów nazw ulic na obu osiedlach.

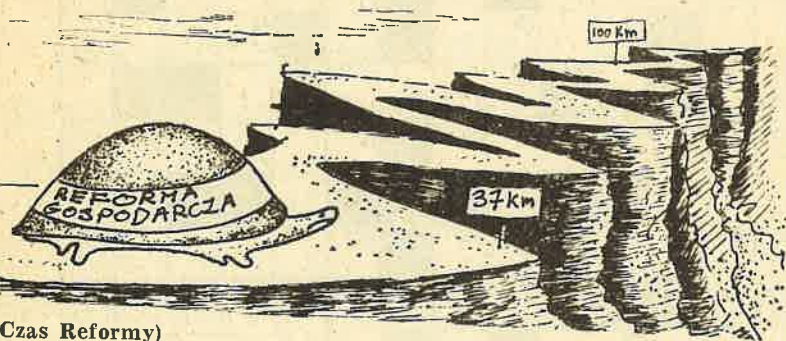
Wszystkie uwagi i propozycje zostaną przedstawione do rozpatrzenia przez Miejską Radę Na-

rodową, podejmującą uchwałę w tej sprawie, a wśród nadsyłających zostaną rozdzielone okolicznościowe nagrody.

(Opracowano w Rejonowym Biurze Geodety Miejskiego w Swidnicy)
inż. Z. Nizyński

WYKAZ PROPOZYCJI NAZW ULIC NA OSIEDLU ZAWISZÓW

1. Ul. Kazimierza Odnowiciela — Kazimierz I Odnowiciel (1016—58) z dynastii Piastów, książę polski od 1034, syn Mieszka II i Rychezy. W 1050 odzyskał Śląsk zagarnięty przez Czechów, odbudował aparat władzy państwowej, z ośr. w Krakowie.
2. Ul. Bolesława Śmiałego — Bolesław II Śmiały zw. też Szczodrym (ok. 1040—81) z dyn. Piastów, książę od 1058 i król polski od 1076, syn Kazimierza I Odnowiciela.
3. Ul. Bolesława Krzywoustego — Bolesław III Krzywousty (1085—1138) z dynastii Piastów, książę polski od 1102, syn Władysława I Hermana i Judyty. Walczył o niezależność Polski od Cesarstwa niemieckiego, pod koniec panowania, testamentem dokonał podziału kraju na dzielnice.
4. Ul. Władysława Łokietka — Władysław II Łokietek (1260—1333), król polski od 1320, ojciec Kazimierza Wielkiego — prowadził wojnę z Zakonem Krzyżackim, zjednoczył państwo polskie po dwustu latach rozbitcia dzielnicowego.
5. Ul. Kazimierza Wielkiego — Kazimierz III Wielki (1310—70) ostatni z dynastii Piastów król polski (od 1333) syn Władysława Łokietka i Jadwigi, kontynuator dzieła ojca odbudowy potęgi królestwa polskiego.
7. Ul. Henryka Pobożnego (ok. 1197—1241) książę wrocławski, krakowski i wielkopolski. Kontynuator polityki Henryka Brodatego, poległ pod Legnicą broniąc Śląska przed najazdem tatarskim.
6. Ul. Ks. Henryka Brodatego — Książę Henryk Brodaty (ok. 1163—1236) książę wrocławski. Od 1201—1236 rządził zjednoczenia Polski w oparciu o Śląsk, od 1232 ks. krakowski, twórca potęgi politycznej i gospodarczej księstwa wrocławskiego, w skład którego wchodziła wówczas Swidnica.
8. Ul. Ks. Jadwigi Śląskiej — Księżna Jadwiga Śląska żona Henryka Brodatego, uznana przez Kościół za świętą.
9. Ul. Ks. Bernarda — Książę Bernard (ok. 1287—1326) książę swidnicki syn Bolka I Swidnickiego, sojusznik i zięć Władysława Łokietka.
10. Ul. Ks. Kunegundy — Księżna Kunegunda żona ks. Bernarda, córka Władysława Łokietka i matka Bolka II.
11. Ul. Ks. Agnieszki — Księżna Agnieszka żona Bolka II, ostatnia suwerenna władczyni księstwa swidnickiego panowała samodzielnie po śmierci męża w latach 1368—92.
12. Ul. Ks. Przemka Głogowskiego — Ks. Przemko Głogowski przeciwnik germanizacji swego księstwa, współdziałał z władcami swidnickimi.
13. Ul. Galla Anonima — Gall Anonim (XII w.) — pierwszy kronikarz polski twórca kroniki, w której wiele uwagi poświęca piastowskiemu śląskowi.
14. Ul. Jana Długosza — Jan Długosz (1415—1480) twórca historiografii polskiej, rzeźnik powrotu Śląska do Polski, w swych „Rocznikach” siał Piastów swidnickich za ich propolską postawę.
15. Ul. Wawrzyńca Corvina — Wawrzyniec Corwinus — wybitny śląski humanista, wychowanek Uniwersytetu Krakowskiego, filolog i astronom szerzący polską kulturę renesansową w środowisku śląskim, bliski przyjaciel Mikołaja Kopernika. Od r. 1494 rektor szkoły parafialnej w Swidnicy oraz pisarz miejski, później rektor słynnej wrocławskiej szkoły Marii Magdaleny.
16. Ul. Łukasza Watzenrode 1447—1512) wuj i protektor Mikołaja Kopernika, biskup warmiński, doradca królów polskich, przeciwnik Krzyżaków. Pochodzenie Ł. Watzenrode historycy wywodzą z wsi Psenno, która do r. 1945 nosiła nazwę Watzenrode.
17. Ul. Piotra Wiostowica — Piotr Wiostowic (?—1153) wojewoda (od 1117) Bolesława Krzywoustego i Władysława II Wygnana, slynący z legendarnych bogactw.
18. Ul. Michała Willmana — Michał Willmann (1630—1706) — malarz, najwybitniejszy reprezentant baroku śląskiego. W swej twórczości łączył cechy malarstwa holenderskiego i włoskiego podkreślając wszakże regionalne elementy śląskie.
19. Ul. Jerzego Bandtkiego — Jerzy Samuel Bandtkie (1768—1835) historyk, bibliotekarz, badacz historii Śląska, zasłużony w walce o jego polskość.
20. Ul. Juliana Ursyna Niemcewicz — Julian Ursyn Niemcewicz (1779—1867) historyk, pisarz i działacz do by Kościuszkowskiej, napoleońskiej i Królestwa Kongresowego, w swych wędrowkach „historycznych” po kraju wiele czasu spędził na Śląsku. Obserwacje zawarł w „Podróżach historycznych po ziemiach polskich między rokiem 1811 a 1828 odbytych”.
21. Ul. Bogusza Stęczyńskiego — Bogusz Stęczyński (1814—1890) poeta, rysownik krajoznawca zwiedził większość ziem polskich, w tym Śląsk. W wyniku wędrowek śląskich powstał poemat „Śląsk”. Podróż malownicza w 21 pieśniach”. W poemacie tym wiele miejsca poświęcił dziejom historycznym Swidnicy.
22. Ul. Romana Zmorskiego — Roman Zmorski (1822—1867) zbieracz pieśni i opowiadań ludowych, radykalny działacz społeczny. Przyjaciel Czechów, współpracował m. in. z Celakorskim i Smolerjem. Zbierał śląskie baśnie i podania ludowe słowiańskiego pochodzenia.
23. Ul. Karola Miarki — Karol Mlarka (1825—82) działacz narodowy na Górnym Śląsku, nauczyciel. Przywódca ludu polskiego w walce z germanizacją.
24. Ul. Jana Mikulicza-Radeckiego — Jan Mikulicz-Radecki (1850—1905) — jeden z pionierów nowoczesnej chirurgii polskiej, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, a od r. 1890 — Wrocławskiego.
25. Ul. Wojciecha Korfanteo — Wojciech Korfanty (1873—1939) — polityk działacz górnośląski, poseł na sejm, kierownik polskiej akcji plebiscytowej na Śląsku.

(Czas Reformy)

Tematyka dla racjonalizatorów

16.	Wykonanie własnej części zamiennych do importowanych maszyn i urządzeń.	Zachodzi konieczność wymiany części zamiennych do maszyn i urządzeń pochodzących z importu z II obszaru płatniczego	Opracować koncepcje i konstruować części zamiennych celom wymiany tych części w FVŚ lub w kooperacji z krajowymi materiałami i częściami	TK
17.	Usprawnienie montażu aparatówociągowych w wagonach, w których elementy mocowane do podwozi montowane są na wysokich stojakach w pozycji „sufitowej”	Montaż aparatówociągowych realizowany w pozycji „sufitowej” jest b.uciążliwy	Usprawnić montaż aparatówociągowych pod kątem zmniejszenia uciążliwości prac montażowych.	Sekcja TT-2
18.	Usprawnienie montażu haulca w niektórych wagonach /wagony specjalne/	Montaż odbywa się na wysokich stojakach w pozycji wymuszonej, sufitowej.	Opracować koncepcje oraz rozwiązania techniczne stanowiska do montażu armatury i elementów haulca w dogodnej pozycji podłowej.	Sekcja TT-2
19.	Usprawnienie wózkowego transportu wewnętrznego	Transport wewnętrzny przy pomocy wózków jest nieefektywny. Zbyt dużo jest przebiegów wózków bez ładunku.	Opracować system transportu uwzględniający zmniejszenie pustych przebiegów wózków transportowych.	DT-1
20.	Poprawa gospodarki materiałowej pod kątem bieżącego zagospodarowania materiałów nadmiernych i zbędnych.	Brek bieżącej informacji o zapasach. Gromadzenie się nadmiernych zapasów materiałów nadmiernych i zbędnych.	Usprawnić gospodarkę materiałami zbędnymi i zapasowymi w ten sposób, aby Zekad nie ponosił dodatkowych kosztów z tego tytułu.	HZ

Nad jeziorem

Filatelistyczne ciekawostki

Znaczek:

◆ Jako opłata pocztowa cieszy się największą swobodą w księstwie Monako. Otóż można tam posłużyć się znaczkiem pocztowym wprowadzonym do obiegu kiedykolwiek.

◆ We Francji ważność znaczka jest również nieograniczona w czasie, chociaż mniej więcej tuzin z nich nie może być dopuszczonych do obiegu z niewyjaśnionych dotąd powodów.

◆ W Stanach Zjednoczonych każdy znaczek wypuszczony po 1849 roku może być użyty do frankowania korespondencji.

◆ W Anglii jedynie znaczki o wartości określonej według tzw. nowego pensa są przeznaczone do użytku, przy czym prawo stanowi, że każdy znaczek wydrukowany za panowania poprzedniego monarchy może być opłatą za usługi Królewskiej poczty.

◆ Znaczki, a wiedza o tym najlepiej filatelisci, są doskonałą lokatą kapitału. Wartość dobrych rzadkich znaczków wzrasta przeciętnie od 20 do 24 proc. rocznie. Są łatwe do przechowywania, zachowują swoją wartość gdy „przenoszą się” — czasami nielegalnie — z kraju do kraju. Są ludzie, którzy twierdzą, że znaczki łatwiej przemycać niż diamenty, i że jest to bardziej opłacalne!

Zwolennicy „inwestycji w znaczkach” powołują się często na rezultaty aukcji, która odbyła się w r. 1978. Podczas tej imprezy czarny znaczek jednopensowy — pierwszy znaczek w świecie wydrukowany przez brytyjską pocztę w 1840 roku w milionach egzemplarzy — został sprzedany za 6 600 dolarów, a jeszcze w r. 1972 wart był zaledwie około 200 dolarów; w ciągu 1976 r. jego cena skoczyła już do sumy 858—900 dolarów.

Najdroższym znaczkiem świata pozostaje jednak do dziś Brytyjska Gujana z 1856 roku — jednocentowy ciemnokarmazynowy kawaleczek papieru — którego cena katalogowa wynosiła niedawno ponad 700 tysięcy dolarów.

(Kurier Polski)

„WAGONOWIEC” miesięcznik Fabryki Wagonów „Świdnica” w Świdnicy ul. Strzebińska 35. Redaguje kolegium.

Druk: Dolnośląskie Zakłady Graficzne, Zakł. Nr 4, Rynek 34 58-100 Świdnica Śl., zam. 2712-1-4-0710 6 84 Z-21

V Rajd Górski w Bieszczadach

Wędrowniki po Połoninach

Kolo PTTK naszego Zakładu już po raz piąty zorganizowało w dniach 15 do 20 maja br. pieszki rajd przez Bieszczady.

Bieszczady to jedno z najpiękniejszych pasm górskich w Polsce, krajobrazowo odmienne od pozostałych gór. Przyrodę bieszczadzką charakteryzuje jak całość Karpat Wschodnich i Południowych prawie zupełny brak drzew świerkowych, natomiast zbocza górskie porośnięte są bujnym lasem liściastym w tym głównie bukowym, same zaś szczyty górskie stanowią rozległe łąki z wysoką trawą zwane połoninami. Tworzą one specyficzny i niepowtarzalny krajobraz górski o rozległej panoramie, niespotykany w żadnych innych górach Polski, a wędrowniki po połoninach pozostawia każdemu niezapomniane wrażenia.

W wędrownice przez Bieszczady wzięło udział 33 osoby, pracowników naszego Zakładu oraz członków rodzin. Noclegi zarezerwowane zostały w Schroniskach PTTK w Komańcu, Ustrzykach Górnych oraz Wetlinie. Wędrownik po Bieszczadach rozpoczęto od atrakcyjnej przejażdżki leśną kolejką wąskotorową z Nowego Łupkowa do Duszatyna. Z Duszatyna już pieszo uczestnicy przeszli poprzez rezerwat przyrody zw. „Zwierzło” na Chryszczatą, skąd zeszli pod pomnik gen. K. Świerczewskiego w Jabłonkach. Tu odbyła się skromna uroczystość złożenia kwiatów i zapalenia zniczków pod pomnikiem, gdzie zginął w walkach z bandami UPA w 1947 r. gen. Karol Świerczewski.

Na drugi dzień wszyscy wyruszyli na trasę z Wołosatego na Halicz i Tarnicę — najwyższe szczyty w polskich Bieszczadach. Na terenie tym o unikalnej przyrodzie, utworzono Bieszczadzki Park Narodowy. Wędrowniki poprzez rozległe połoniny Halicza i Tarnicy to jedno z najpiękniejszych przeżyć dla turysty górskiego.

Na trzeci dzień wszyscy pojechali do wsi Smerek. Tu należało na boso

przejsię po lodowatej wodzie rzekę Wetlinę, aby następnie podejść na górę Smerek, po czym przez rozległą Połoninę Wetlińską zejść do dawnej wsi bojkowskiej Berehów Górnych. Wytrwali turyści weszli jeszcze na następną Połoninę Caryńską i zeszli wprost do Schroniska w Ustrzykach Górnych. Pomimo bardzo długiej, ponad 25 kilometrowej trasy tylko 8 osób nie przeszło obie Połoniny. Wieczorem przy schronisku rozpalono ognisko turystyczne, przy którym śpiewano melodyjne piosenki oraz snuto wspomnienia z poprzednich wypraw w Bieszczady.

Czwarty dzień był ostatnim dniem wędrowniki prowadzącej z Ustrzyk Górnych na Wielką Rawkę, po czym zejście Działem na nocleg do Wetliny, do ukwieconego, bardzo miłego schroniska PTTK z bardzo sympatycznymi i życzliwymi gospodarzami. Z Wielkiej Rawki, dzięki uprzejmości służby granicznej zrobiliśmy wycieczkę graniczną na Kremnary, szczyt, na którym schodzą się trzy granice: Polski, Związku Radzieckiego i Czechosłowacji.

Niedziela, ostatni piąty dzień, była już w zasadzie dniem powrotu, nie

licząc krótkiego pobytu nad Jeziorem Solińskim.

Uzupełniając informację warto dodać, że nie sprawdziły się pesymistyczne prognozy co do pogody. O ile przed wyjazdem w Bieszczady przez ponad tydzień każdego dnia padał deszcz, to od wyjazdu ze Świdnicy zaczęło przez ciemne, wciąż jeszcze deszczowe chmury, przebiegać się słońce. Im dalej na wschód w kierunku Bieszczad, tym słońca było więcej.

Wędrownikom po Bieszczadach przez cały czas towarzyszyło nam słońce i ciepła wiosenna pogoda. Wydobyło to jeszcze bardziej uroki krajobrazu Bieszczad. Bieszczady wiosną to różne odcienie zieleni, a zarazem jeszcze resztki śniegu w górnych partiach gór, to wiosenne kwiaty, żółte kaczeńce na podmokłych łąkach, brzegach strumyków, rozśpiewane przez ptaki lasy. Bieszczady o tej porze to zarazem puste szlaki turystyczne, cisza i spokój. Wśród uczestników imprezy wielu było takich, którzy byli pierwszy raz w Bieszczadach. Urzekła ich uroda tych gór, do tego stopnia, że jak mówią pojechaliby tam wkrótce znów.

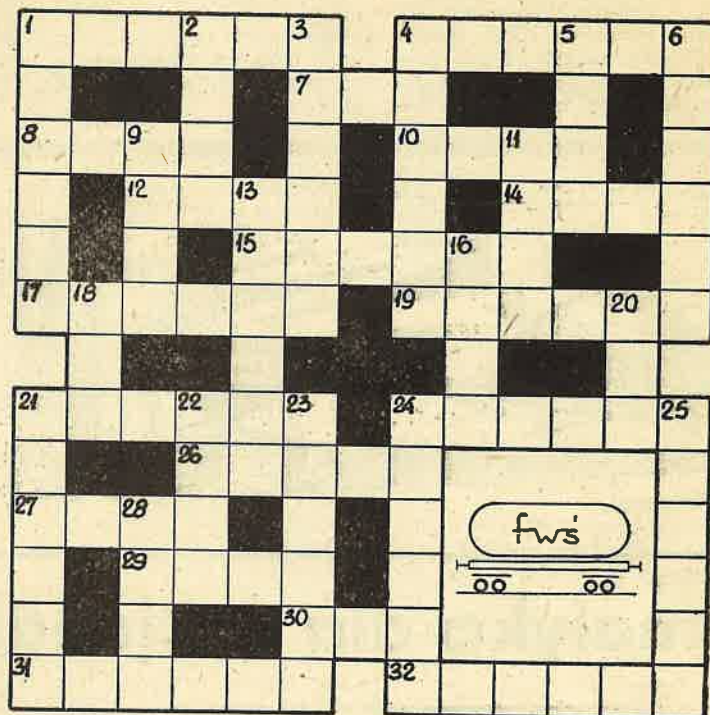
A więc do następnego razu...

Tadeusz Reczech

Ugasić pragnienie i dalej w trasę...

KRZYŻÓWKA

ZNACZENIE WYRAZÓW:

POZIOMO: 1) Najpiękniejsza pora roku, 4) Część przyrządu optycznego, 7) Najwyższy organ kontrolujący gospodarkę, 8) Woda po iacinie, 10) Ciepła się psiego ogona, 12) Budował Noe, 14) Ciężar opakowania towaru, 15) Półkolista lub wieloboczna nisza w kościołach, 17) Czynniki zlodzieja, 19) Mieszkaniec Nowej Kaledonii, 21) Podstawa podtrzymująca jakiś mechaniczny, maszynowy, 24) Wzorzysta tkanina do zawieszania na ścianach, 26) Tautometry ketonów, 27) Żaden, żadna, 29) Stronie, skaliste, poszarpane wybrzeże morskie przy ujściu rzeki, 30) Tajemniczy latający obiekt, 31) Urządzenie zamykające drzwi, 32) Wyodrębniony organizacyjnie dział zarządu państwowego.

PIONOWO: 1) Do noszenia wody, 2) Może być też do łożysk tocznych, 3) metalowa sztaba umacniająca zamknięcie bramy, 4) Głośne zawołanie, 6) Grządka kwiatowa, 9) Znak Zodiaku, 11) Bezwonny palny gaz, 13) Krokodyl, 16) Figura w kartach, 18) Łowca mysz, 20) Oprawca, 21) Najstarszy wiekiem członek rodziny, 22) Fonetycznie człowiek śniegu, 23) Marka popularnego roweru z firmy ROMET, 24) Nauczyciel, wychowawca, mądry doradca, 25) Nalewka spirytusowa na ziołach, 28) Członk kręgosłupa.

Opracował Szczeban Bakalarczyk

★

Rozwiązania krzyżówki nadsyłać należy do dz. Organ.-Prawnego w terminie 7 dni od ukazania się numeru.

WCZASOWY JUBILEUSZ

W naszym kraju żyjemy bez przerwy jubileuszami. Prawie co roku jest jakaś okrągła rocznica jakiegoś ważnego wydarzenia w postaci powstania, utworzenia, budowy, urodzin, śmierci itp. W samej naszej branży taboru kolejowego obchodziliśmy ostatnio 70-rocznicę utworzenia Zakładów Metalurgicznych „Pomet” w Poznaniu, 20-rocznicę utworzenia Kolmex-u, 120-rocznicę powstania Konstalu. Za 2 lata nasz zakład będzie obchodził 35-rocznicę swego utworzenia. Są jednak i mniejsze rocznice, o których się nie pamięta. Przypomnijmy jedną z nich.

Przed 25-laty w r. 1959 zakład nasz wszedł w posiadanie bazy wczasowo-kolonijnej w Trzebieży nad Zalewem Szczecińskim. Do tego czasu pracownicy zakładu korzystali jedynie z wczasów w obiektach

FWP, zaś młodzież szkolna w ogóle nie miała gdzie spędzać kolonii letnich. Latem w r. 1959 nasi pracownicy mogli więc wyjechać po raz pierwszy na wypoczynek do zakładowego ośrodka wczasowo-kolonijnego. Ośrodek ten zadawała naszym pracownikom przez kilkanaście lat. Później w latach siedemdziesiątych wybudowano ośrodek w Niechorzu, który zepchnął na plan dalszy swego poprzednika. Powoli zaczynamy zapominać o Trzebieży, jeszcze jeździ tam młodzież szkolna, lecz już niezbyt chętnie, między innymi z powodu postępującej degradacji środowiska naturalnego w okolicach Trzebieży, spowodowanej bliskością Zakładów Chemicznych w Policach. Trzebież była jednak pierwsza i dobrze pełniła swoją rolę w tamtych latach...

STANISŁAW JERZY LEC

Myśli nieuczesane

Każdemu stadu jego czarna owca!

★

Nie jeden sternik otacza się zermi — przypominają kolarzów ratunkowe.

★

Często trzeba usunąć się na stronę, żeby zobaczyć profil epoki.

★

Cała nadzieja w tym, że prócz prawa dżungli istnieje chyba i jej bezprawie.

★

Są kropki, które nie zamykają zdań, ale usta.

★

Zbudował domek z kart? Ale z fałszywych. Może są trwalsze.

★

Był niustępliwym. Wymógł na sobie kompromis.

★

Chcesz zagłuszyć głos swego serca? Zdobądź pokłask tłumu.

★

Nie pokazuj zębów gdy nimi dzwonisz.

★

Najtrudniej rozwiązać węzeł gordyjski, gdy tkwi w nim własna głowa.

★

Nie dojdą już na czas do celi. Został zbyt daleko za nami.

★

Prawdziwy sztandar nie traci barw od wycierania nim gęby.

★

Bądźcie samoukami, nie czekajcie, aż was nauczą życie.

★

Czasem zbrodnią jest właśnie alibi.

★

Myśl nigdy nie jest wolna. Ograniczona jest horyzontem głowy.

★

Ileż toastów spełnia się pełnym kielichem gorzycy.

★

Czyżby to był zaiste cud? Ludzie czczeni jak bóstwa rzeczywiście zatracają z czasem ludzkie cechy.